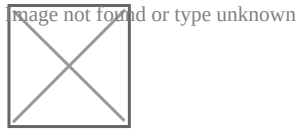

Δεκέμβρης ήρθε... Χριστός ἑγεννήθη

/ [Πεμπτουσία](#)

[dec](#) Ἐπτάσε κι ο τελευταῖος μήνας του χρόνου, ο **Δεκέμβριος**. Ο μήνας που ονομάζεται και γιορτινός, μια και στις 31 μέρες του πολλοὶ ἅγιοι γιορτάζουν αλλά και ὅλη η ατμόσφαιρα εἶναι γιορταστική, καθώς περιμένουμε τη μεγάλη και χαρούμενη γιορτὴ των Χριστουγέννων. Ὅλος ο μήνας, στην Ελλάδα, αλλά και σε ὅλες τις χριστιανικὲς χώρες, μας θυμίζει τον ερχομὸ των γιορταστικῶν ημερῶν, καθώς ὅλα εἶναι στολισμένα. Σε πολλοὺς ναοὺς γίνεται καθημερινά Θεία Λειτουργία, και τις σαράντα μέρες της πνευματικῆς προετοιμασίας μας για τη γιορτὴ· εἶναι το «Σαρανταλείτουργο».

Απὸ τα αρχαία χρόνια, τον μήνα αυτόν γίνονταν διάφορες γιορτές στην ειδωλολατρική Ελλάδα αλλά και, αργότερα, στη Ρώμη. Αυτές ήταν συνδυασμένες με το χειμερινό ηλιοστάσιο. Τι εἶναι αυτό; Ἐχετε παρατηρήσει ὅτι η διάρκεια της μέρας δεν εἶναι σταθερή ὅλη τη διάρκεια του ἔτους. Το καλοκαίρι ἔχει μεγαλύτερη διάρκεια, ενώ τον χειμῶνα η διάρκειά της εἶναι μικρή σε σχέση με τις ὥρες της νύχτας. Η μεγαλύτερη νύχτα εἶναι στις 21 Δεκεμβρίου. Αυτή η μέρα εἶναι το χειμερινό ηλιοστάσιο· ἀπὸ τώρα και μετὰ, και για τους επόμενους ἑξὶ μήνες, η διάρκεια της μέρας θα μεγαλώνει και της νύχτας θα μικραίνει. Αυτή την πορεία και τη «νίκη» του φωτός ἐναντι του σκότους, τιμούσαν οι ειδωλολάτρες, που τιμούσαν τον ἥλιο ως θεό. Οι σημαντικότερες εκδηλώσεις προς τιμή του γίνονταν στις 25 Δεκεμβρίου. Ὃταν επικράτησε ο Χριστιανισμός, η Εκκλησία μας, για να ξεχαστεῖ η ειδωλολατρική γιορτὴ, ὅρισε να γιορτάζεται η Γέννηση του «Νοητοῦ Ἡλίου», του Χριστοῦ μας, τη μέρα αυτή. Πολύ γρήγορα επικράτησε η θέση αυτή τη Εκκλησίας. Ὃστόσο, κάποιες δοξασίες παραμένουν στα ἔθιμα και στην παράδοση μέχρι σήμερα.

[december mesa](#) unknown

Ο μήνας αυτός ήταν δέκατος και τελευταῖος στη σειρά στο δεκάμηνο ρωμαϊκό ημερολόγιο. Απὸ τη θέση του προκύπτει και η ονομασία του (decem = δέκα), η οποία παρέμεινε ὅταν ο μήνας ἔμεινε στο τέλος, ἀφού καθιερώθηκε το ημερολόγιο των δώδεκα μηνῶν.

Image not found or type unknown

Ο Δεκέμβρης θεωρείται ο πρώτος μήνας του χειμώνα. Από

την αρχή του μήνα πιάνουν τα κρύα. Παλιότερα χρειαζόνταν ξύλα, που ήταν και το μοναδικό μέσο, που με την καύση του μπορούσε να ζεστάνει – σχετικό το γλυπτό της εικόνας, που παριστάνει αγρότη να κόβει ξύλα. Είναι γνωστή η φράση του λαού που συνδυάζει τα κρύα με τις γιορτές των αγίων της 4ης, 5ης και 6ης Δεκεμβρίου: «Η αγια-Βαρβάρα βαρβαρώνει (κάνει βάρβαρο-δυνατό το κρύο), ο αϊ-Σάββας σαββανώνει κι ο αϊ-Νικόλας παραχώνει (μας θάβει κάτω από τα χιόνια)». Οι χωρικοί λένε: «Τα Νικολοβάρβαρα κάνει νερά και χιόνια» κι οι ναυτικοί, που έχουν προστάτη τους τον άγιο Νικόλαο: «Τ' αϊ-Νικολοβάρβαρα, κατεβασιές και χιόνια, μπουράσκες και τελώνια».

Στίχοι και παροιμίες για τον Δεκέμβριο μας βάζουν να σκεφθούμε τα κρύα του:

Αγια-Βαρβάρα μίλησε κι ο Σάββας αποκρίθη: «Μαζέψτε ξύλα κι άχυρα και σύρτε και στον μύλο, γιατί ο Αϊ-Νικόλας έρχεται με χιόνια φορτωμένος».

**Αν πρωιμίσει η μυγδαλιά κι ανθίσει τον Δεκέμβρη,
βαρύς χειμώνας κι όψιμος θε νά 'ρθει να μας εύρει.**

Δεκέμβρη μου, με πάγωσες και πώς να ξεπαγώσω;
Μήνα μου σαρακοστιανέ καλέ, Χριστουγεννιάτη!

Δεκέμβρης και δεν έσπειρες, λίγο σιτάρι θα 'χεις.

Δεκέμβρης μας επλάκωσε, το κρύο μας φαρμάκωσε.

Το τραγούδι με τον τρύγο, τον Δεκέμβρη παραμύθι.

Βέβαια, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, η μεγάλη γιορτή και η προετοιμασία για τα Χριστούγεννα είναι αυτή που κυριαρχεί. Ωστόσο κι άλλοι γνωστοί άγιοι γιορτάζουν αυτόν τον μήνα. Μεταξύ αυτών και ο όσιος Πορφύριος, ένας νεοφανής άγιος, που έζησε στις μέρες μας. Ακόμη γιορτάζει ο άγιος Ελευθέριος, η αγία Αναστασία η Φαρμακολύτριά, η αγία Ευγενία, ο άγιος πρωτομάρτυρας Στέφανος. Κάποιους από τους Αγίους που τιμούμε τον Δεκέμβριο, μπορείς να τους δεις

παρακάτω.

[Saints_December](#)

Image not found or type unknown

Αφού έμαθες αρκετά για τον μήνα αυτόν, μπορείς να προσπαθήσεις να φτιάξεις ένα παζλ με τον πίνακα του [Νικηφόρου Λύτρα](#), «Τα κάλαντα». Κάνε κλικ παρακάτω.